

## Arrest

**nr. 164 505 van 21 maart 2016  
in de zaak RvV X / IV**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1.1. Verzoeksters eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 61 670 van 17 mei 2011 omdat haar asielaanvraag ongeloofwaardig is en zij in Macedonië een beroep kan doen op de bescherming van de aldaar aanwezige autoriteiten.*

*In het kader van verzoeksters tweede asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal op 10 oktober 2014 een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.*

*Verzoeksters beroep tegen die beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 135 813 van 5 januari 2015.*

*Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.*

*De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.*

*1.2. In de bestreden beslissing, waarbij verzoekster in het kader van haar huidige derde asielaanvraag opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt er vooreerst op gewezen dat het Commissariaat-generaal reeds bij verzoeksters eerste asielaanvraag een ernstige tegenstrijdigheid vaststelde tussen haar verklaringen en die afgelegd door haar ex-echtgenoot met betrekking tot de personen die haar verkracht zouden hebben in mei 2010 en die ze thans nog verklaart te vrezen, en dat er bij haar eerste aanvraag ernstige vragen rezen bij de geloofwaardigheid van die beweerde verkrachting. Voorts wordt vastgesteld dat er aan de door verzoekster bij onderhavige asielaanvraag aangehaalde gedwongen prostitutie geen geloof kan worden gehecht, en derhalve evenmin aan de spanningen met haar ex-schoonhouders ten gevolge hiervan. Voor wat betreft de moeilijkheden met haar vader nadat deze te weten kwam dat zij overwoog om van religie te veranderen wordt opgemerkt dat het in het licht van de heersende godsdienstvrijheid in Macedonië allesbehalve waarschijnlijk is dat iemand verzoekster of haar familieleden zou vermoorden omdat zij zich tot het katholicisme zou bekeren, en wordt benadrukt dat verzoekster zich nog niet heeft bekeerd en zich nog steeds als moslima beschouwt. Verder toont, aldus de commissaris-generaal, verzoekster niet aan dat zij bij eventuele nieuwe problemen in geval van terugkeer naar Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Macedonië aanwezige autoriteiten voor hulp en/of bescherming. Dienaangaande wordt verwezen naar informatie toegevoegd aan het administratief dossier op grond waarvan, zo stelt de commissaris-generaal, kan worden gesteld dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.*

*De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Zij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken en vergoelijken van de bevindingen van de commissaris-generaal.*

*Het middel is onontvankelijk waar het betrekking heeft op de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in het kader van verzoeksters vorige asielaanvragen. Immers, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.*

*Betreffende verzoeksters betoog omtrent de tolk tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal en het feit dat deze een ander dialect sprak dan haar waardoor ze, zo oppert ze, "vrees (...) dat (een deel van) haar verklaringen hierdoor verkeerd zijn geïnterpreteerd" en "er bepaalde belangrijke nuances (o.a. aangaande de gedwongen prostitutie) verloren zijn gegaan", stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal, toen haar hier expliciet naar werd gevraagd, uitdrukkelijk verklaarde de tolk, "al heeft hij een ander dialect", goed te begrijpen (gehoorverslag CGVS 9 september 2015, p. 2). Hoewel verzoekster er tijdens haar procedure meermaals op werd gewezen dat eventuele*

problemen betreffende de tolk of andere gemeld moeten worden, maakte zij tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal geen melding van eventuele problemen met de tolk en/of de vertaling, en gaf zij daarentegen dus aan de tolk goed te begrijpen. Uit het gehoorverslag blijkt nergens dat er ook maar enig probleem is geweest met de communicatie tussen verzoekster en de tolk. Verzoekster maakte nergens melding van problemen inzake de communicatie of vertaling. Ook de advocaat die haar bijstond tijdens het gehoor maakte hiervan niet het minste gewag, doch deze gaf daarentegen in fine van het gehoor, toen hem uitdrukkelijk werd gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen, uitdrukkelijk aan "geen opmerkingen over het verloop van het gehoor" te hebben (*Ibid.*, p. 17). De Raad wijst er op dat, indien verzoekster tolken- of taalproblemen ondervond, het haar verantwoordelijkheid is om dit tijdig te signaleren en eventuele fouten met de nodige precisie aan te duiden en te corrigeren. Verzoekster heeft dit evenwel nagelaten en maakt pas voor het eerst een opmerking over de vertaling in het verzoekschrift. Ze maakte eerder echter geen enkele opmerking over het verloop van het gehoor en eventuele problemen aangaande de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf en de vertaling. Dat verzoekster dergelijke problemen aanhaalt na confrontatie met een negatieve beslissing is niet ernstig te noemen. Het is geenszins ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter te stellen dat zijn/haar verklaringen door de tolk verkeerd werden vertaald en bepaalde nuances niet correct werden doorgegeven. Verzoeksters post factum- kritiek is dan ook laattijdig.

Verzoekster ontkracht, noch weerlegt de verschillende vaststellingen op grond waarvan in de bestreden beslissing tot de ongeloofwaardigheid van haar verklaarde problemen inzake de gedwongen prostitutie wordt geoordeeld, doch ze erkent en bevestigt daarentegen o.a. dat zij de namen niet kan geven van de 2 Albanezen die haar gedwongen zouden hebben zich te prostitueren, alsook het feit dat zij er nooit aan heeft gedacht om de nummerplaat te noteren van het voertuig waarmee men haar gedurende ongeveer een jaar frequent kwam ophalen, vaststellingen welke aldus gehandhaafd blijven.

Verzoekster beperkt zich voorts tot een selectieve lezing van de COI Focus "Macedonië - Beschermingsmogelijkheden" van 27 februari 2015 waarbij zij tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, doch zij slaagt er niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn en dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan de Macedonische onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming te bieden en maatregelen te nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Dergelijk algemeen en weinig of niet ernstig verweer is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas, te ontkrachten.

1.3. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

1.4. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 19 januari 2016, voert verzoekende partij aan dat er onvoldoende gewicht is geschonken aan haar verschillende problemen van enerzijds religieuze aard omdat zij zinnens is om zich te bekeren, en anderzijds de bedreigingen van een Albanese maffiabende die haar dwongen om zich te prostitueren. Verzoekende partij vervolgt dat zij de banden met haar eigen familie heeft verbroken en dat zij door de echtscheiding van haar echtgenoot een ongehuwde moeder is. Verzoekende partij klaagt zich erover dat de bestreden beslissing in hoofdzaak is genomen omdat de vorige asielaanvraag reeds was afgewezen. Verzoekende partij vreest voor represailles en wijst er op dat zij als lid van de Romagemeenschap geen beroep zal kunnen doen op afdoende bescherming van de Macedonische autoriteiten. Tot slot legt verzoekende partij nog uit dat de tolk Rom tijdens haar gehoor van 09/09/2015 afkomstig is uit Kosovo en hij een ander accent had dan verzoekende partij waardoor bepaalde belangrijke nuances aangaande de gedwongen prostitutie verloren zijn gegaan, bijvoorbeeld dat de politie stelde dat het slechts “familiale problemen” waren, maar deze uitspraak gezegd werd over de broer van verzoekende partij die in de gevangenis zit en niet haar problemen in verband met prostitutie en de maffiabende.

Waar verzoekende partij aanvoert dat de tolk Rom tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal op 9 september 2015 afkomstig is uit Kosovo en een ander accent heeft dan het hare waardoor bepaalde belangrijke nuances aangaande de gedwongen prostitutie verloren zouden zijn gegaan, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt gesteld: *“Betreffende verzoeksters betoog omtrent de tolk tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal en het feit dat deze een ander dialect sprak dan haar waardoor ze, zo oppert ze, “vreest (...) dat (een deel van) haar verklaringen hierdoor verkeerd zijn geïnterpreteerd” en “er bepaalde belangrijke nuances (o.a. aangaande de gedwongen prostitutie) verloren zijn gegaan”, stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal, toen haar hier expliciet naar werd gevraagd, uitdrukkelijk verklaarde de tolk, “al heeft hij een ander dialect”, goed te begrijpen (gehoorverslag CGVS 9 september 2015, p. 2). Hoewel verzoekster er tijdens haar procedure meermaals op werd gewezen dat eventuele problemen betreffende de tolk of andere gemeld moeten worden, maakte zij tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal geen melding van eventuele problemen met de tolk en/of de vertaling, en gaf zij daarentegen dus aan de tolk goed te begrijpen. Uit het gehoorverslag blijkt nergens dat er ook maar enig probleem is geweest met de communicatie tussen verzoekster en de tolk. Verzoekster maakte nergens melding van problemen inzake de communicatie of vertaling. Ook de advocaat die haar bijstond tijdens het gehoor maakte hiervan niet het minste gewag, doch deze gaf daarentegen in fine van het gehoor, toen hem uitdrukkelijk werd gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen, uitdrukkelijk aan “geen opmerkingen over het verloop van het gehoor” te hebben (Ibid., p. 17). De Raad wijst er op dat, indien verzoekster tolken- of taalproblemen ondervond, het haar verantwoordelijkheid is om dit tijdig te signaleren en eventuele fouten met de nodige precisie aan te duiden en te corrigeren. Verzoekster heeft dit evenwel nagelaten en maakt pas voor het eerst een opmerking over de vertaling in het verzoekschrift. Ze maakte eerder echter geen enkele opmerking over het verloop van het gehoor en eventuele problemen aangaande de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf en de vertaling. Dat verzoekster dergelijke problemen aanhaalt na confrontatie met een negatieve beslissing is niet ernstig te noemen. Het is geenszins ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter te stellen dat zijn/haar verklaringen door de tolk verkeerd werden vertaald en bepaalde nuances niet correct werden*

*doorgegeven. Verzoeksters post factum- kritiek is dan ook laattijdig.*” Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op.

Verzoekende partij verklaart voorts te vrezen voor represailles en ze oppert zeer algemeen dat zij als lid van de Roma-gemeenschap geen beroep zal kunnen doen op afdoende bescherming van de Macedonische autoriteiten, doch ze toont niet concreet aan en maakt geenszins aannemelijk dat zij in geval van eventuele nieuwe problemen bij een mogelijke terugkeer naar Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Macedonië aanwezige autoriteiten voor hulp en/of bescherming. De Raad wijst dienaangaande op de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze informatie en ze plaatst deze niet in een ander daglicht.

Verzoekende partij beperkt zich voorts tot het beknopt herhalen van eerder afgelegde asielerklaringen en het formuleren van de algemene kritiek als zou hieraan onvoldoende gewicht zijn geschonken en de bestreden beslissing in hoofdzaak zijn genomen omdat haar vorige asielaanvraag werd afgewezen -de Raad wenst erop te wijzen dat het thans haar derde asielaanvraag betreft-, een blote bewering die ze geenszins onderbouwt en welke geen steun vindt in, doch wordt tegengesproken door de gegevens in het administratief dossier, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 19 januari 2016 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS